

Volem ser, fer i encomanar cultura

"Un magatzí cultural? No em facis riure!", t'etziba un amic escriptor que et vol bé. Dineu i rieu plegats mentre imagineu desenes de negocis més rendibles que ni ell ni tu no muntareu mai. Però quan ataqueu el pastís de poma cadascú per un cantó, s'ha convençut tant que et demana de fer-hi una secció. "I per què se'n diu Catorze, d'això que farem?", et deixa anar. La primera persona del plural t'enamora.

Els sectors emergents no haurien d'eclipsar ni de marginar els sectors essencials, els de tota la vida. Com la cultura. Un sector, si se'n pot dir així, que ara es troba en hores baixes, per la crisi dels nassos i per les pèssimes arts d'uns governants que ens voldrien incultes: així seríem més dòcils i manipulables.

Ca-tor-ze: sona bé. Llegeixes en un article que, segons la càbala, el tretze més u és moviment i repte. I que, en matemàtiques, el catorze és el número de la fusió i l'organització, la justícia i la templança. I som a l'any que som, i és ara quan les circumstàncies t'han dut a gestar aquest mitjà modest però il·lusionat en defensa de la cultura viva.

"Per què li va semblar que 14 era un bon nom per a una novel·la?", preguntes a Jean Echenoz en una roda de premsa a l'Institut Francès de Barcelona, el 23 de gener del 14. Fa pocs dies que el teu projecte comença a prendre forma, però ja tens claríssim que s'anomenarà així. "No sé si és un bon nom, però el vaig trobar contundent -respon l'autor-. I el vaig escriure amb xifres perquè sembla més un projectil."

El 14 (<http://www.raigverdeditorial.cat/detalle.asp?codart=RLC0006P>) echenoziana és una història de guerra. A Catorze som gent pacífica i els projectils ens agraden com més lluny millor. Fins i tot els projectils metafòrics que volen massa sovint pel cel cultural. Si el nom amb xifres sembla més un projectil, aquí tendrem a escriure'l amb lletres, no fos cas que prenguéssim mal.

Volem ser, fer i encomanar cultura. Endavant amb el contagi.